

NĖDZNIĄTKO (4) *sb n*

pl N nędzniętka (1). \diamond *D* nędzniętk(o)m (2). \diamond *A* nędzniętka (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Dem. od „nędznik”; hipokor.:

1. *Od znac.* ‘istota nieszczęśliwa’ (1) : Bo ty nędzniętka [zwierzęta] áni kráwcow/ áni háwtarzow/ áni złotnikow/ áni rozlicznych kuchárzow/ áni áptekárzow/ áni dworow ku opátrzeniu zdrowia íwego nie máią *RejZwierc* 156.

2. *Od znac.* ‘człowiek ubogi’ (1) : Wdzyęcźnyíz to mąż co íye nád drugim zmiłuíe/ A ktory nędznyátkom dobrá íwe íáfuye *LubPs* Z5.

3. *Od znac.* ‘istota nic nie znacząca’ (o człowieku wobec Boga); w funkcji przydawki orzekającej w wypowiedziach osób mówiących o samych sobie [określa dopełnienie] (2) : Tu wízytki nápełniác raczyíz twey niezmierney dobroći/ Ktora nas ták możnie zówždy nędzniętká twoie kroći. *LubPs* X6, cc5.

Synonimy: 1. *chudzinka, mizeraczek, nieboraczek, niebożątka*; 2. *chudziaszek, chudzinka, lichotka.*

Cf NĘDZNICZEK

ZZa